

www

Bright
& Win

COVID-19 SURVIVAL

สงครามนี้ เราต้องรอดไปด้วยกัน

ISSN 0125-6858

9 770125 685925

แพรว ทักทาย

“สบายดีมั๊ย”

สองเดือนที่ผ่านมาเป็นช่วงที่คำทักทายนี้ถูกใช้ในความหมายจริง ไม่ใช่แค่การทักถามตามมารยาท แล้วทั้งคนทักและคนถูกทักต่างก็อยากให้คำตอบคือ “สบายดี” กันในทุก ๆ วัน

ตราบนี่เรายังไม่พ้นจากสถานการณ์วิกฤติโควิด-19 ทุกชีวิตล้วนยังมีความเสี่ยงจะติดเชื้อ หรืออาจจะถูกพรากจากไปด้วยฤทธิ์ของไวรัสอย่างผู้เคราะห์ร้ายหลายราย ขณะ บ.ก.ปิดต้นฉบับนี้ จำนวนผู้เสียชีวิตทั่วโลกขยับสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนน่าใจหาย และตราบนี่ก็ยังคงมีผู้เสียชีวิตใช้งาน ผู้คนในทุกประเทศก็ยังคงต้องติดอยู่ในฝันร้ายนี้กันไปอีกสักพัก

แพรว ฉบับพฤษภาคม 2563 จึงขอร่วมบันทึกไว้ว่า ครั้งหนึ่งมวลมนุษยชาติต้องร่วมกันฟันฝ่าหันทภัยที่มองไม่เห็น โดยมีคุณหมอ คุณพยาบาล และทีมบุคลากรทางการแพทย์เสี่ยงชีวิตเป็นทัพหน้า จนกล่าวคำขอบคุณกันเท่าไรก็ยังไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตามในวิกฤตินี้เราก็ได้เห็นพลังแห่งน้ำใจคนไทยที่นำประคับประคอง

สำหรับสถานการณ์ แม้บ้านเราจะไม่เลวร้ายเท่าหลายประเทศ แต่เชื้อโควิด-19 ก็เล่นงานไปเกือบทั่วประเทศทุกจังหวัด นอกจากมาตรการลดการเคลื่อนตัวของผู้คนด้วยพระราชกำหนดฉุกเฉิน งดเทศกาลสงกรานต์เลื่อนเวลาเปิดเทอม ปิดสถานที่ที่เสี่ยง ควบกับการสร้างความเข้มของมาตรการไว้ที่กำหนดเคอร์ฟิวบางช่วงเวลาเพื่อหยุดยั้งการแพร่ระบาด ปฏิเสธไม่ได้ว่าผู้คนเครียดกันมากที่ต้องใช้ชีวิตในภาวะที่ปัจจัยสี่ผิดเคืองข้าวของเครื่องใช้หายาก หน้ากาก (อนามัย) แส่นแพงถึงขั้นที่ว่ากันว่า สมัยสงครามโลกที่ความเป็นอยู่แร้นแค้นยังไม่สาหัสเท่าการสู้ศึกในสงคราม (เชื้อ) โรคนี้เลยจึงได้แต่ภาวนาขอให้วิกฤตินี้จบลงคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

และเราทุกคนมีส่วนสู้ศึกนี้ได้ค่ะ ด้วยการร่วมแรงร่วมใจกัน ดูแลคนในครอบครัวและสังคมด้วยการป้องกันตัวเองไม่ให้กลายเป็นผู้ติดเชื้อ ใส่หน้ากากอนามัย รักษาระยะห่าง ใส่ใจเรื่องสุขอนามัยอย่างเคร่งครัด...แล้วเราจะรอดผ่านวิกฤตินี้ไปด้วยกัน!

รักษาสุขภาพนะคะ ขอให้แข็งแรงปลอดภัยทุกคนค่ะ

แพรว

FACEBOOK
นิตยสารแพรว

INSTAGRAM
@praewmag

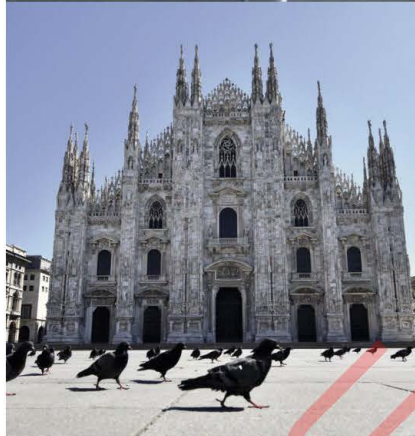
YOUTUBE
Praew Magazine

TWITTER
@praewdaily

contents

พฤษภาคม 2563 • ปีที่ 41 ฉบับที่ 958

GLOBAL PANDEMIC : COVID-19

- SCOOP :** แพร่ระบาดทั่วทุกแห่งมุมของวิกฤติ COVID-19 ที่ทำให้ปี 2020 กลายเป็นปีแห่งประวัติศาสตร์ที่เต็มไปด้วยเหตุการณ์มากมาย
- นักรบเสื้อกาวน์ เหล่าฮีโร่ที่เป็นท้าวหน้าเสี่ยงชีวิตสู้ศึกไวรัส
 - พลั้วไทยสู้วิกฤติ ท่ามกลางวิกฤติยังมีพลันน้ำใจที่ไม่เคยขาดแคลนจากคนไทย
 - นวัตกรรมสู้ศึกโควิด-19 อวูรพิเศษสู้ไวรัส
 - Business and Social Move Forward ตัวแทนภาคธุรกิจล่าดีการรับมือกับวิกฤติจนถึงการเยียวยาสังคม
 - Around the World ผลกระทบจากโควิด-19 ในทุกภาคส่วน ทั้งชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงแง่มุมดีๆ ที่แทรกอยู่ในวิกฤติจากทั่วทุกมุมโลก
 - Lockdown Survival โรคก็กลัว งาน เงิน สุขภาพจิตก็แย เราเราเอาตัวรอดจากสถานการณ์นี้ได้อย่างไร

contents

พฤษภาคม 2563 • ปีที่ 41 ฉบับที่ 958

p.102

สัมภาษณ์ : เปิดใจคู่รัก
มารารอน "นาตาลี & ฟลุค"
กับเรื่องราว
ความรักสุดโรแมนติก

p.90

ปก + สัมภาษณ์

พิเศษ : "โบร่ำ & วน"

2 หนุ่ม Hot!

ในลุคเท่ใสละลาย

กับบทสัมภาษณ์พิเศษ

ที่ชวนคุณๆ มา

ทำความรู้จักเขาทั้งคู่

ให้มากขึ้น

p.24

BEAUTY :
Beauty for
Virus
Survivors

Win It
p.151

THE KLINIQUE
มูลค่า 70,000 บาท

p.114

LUXURY LIVING STYLE : Living in the

Museum เปิดบ้านใจกลางเมืองกว่า 100 ปี

ของทายาทราชสกุลวัชรชัย "ม.ล.อภิสิทธิ์ วัชรชัย"

4	ทักทาย
12	12 ปี โครงการกำลังใจ : สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา พระราชทานบ้านกึ่งวิถี...ปรับชีวิตก่อนคืนสู่สังคม
16	SUPER ITEMS
24	BEAUTY SCOOP : Beauty for Virus Survivors
34	BEAUTY SCOOP : The Ultimate Working From Home Beauty Guide
40	BEAUTY QUIZ : การใช้ชีวิตหลัง COVID-19
42	BEAUTY & STYLE : Reveal My Perfect Skin
48	FASHION SCOOP : Louis Vuitton The Art of Hybrid Mixing
52	JEWELRY UPDATE : Dior et Moi The Stunning Combination
56	FASHION ON SPOTLIGHT : LV Accessories...ชิ้นนี้ดีต่อใจ
58	FASHION SET : Make A Complete with LV
66	FASHION COVER : Together, We Are Better
90	สัมภาษณ์พิเศษ : Bright & Win
102	สัมภาษณ์ : Happily Ever After "บาตาสี & เทริทพล" จากนั้นและตลอดไป
114	LUXURY LIVING STYLE : Living in the Museum ม.อ.อภิชิต วุฒิชัย
122	SPECIAL STORY : The Masterpieces
128	THE FOCUS : Thai Power พลัฏไทย
132	ครั้งหนึ่ง : "โคมาชีวิต" ในวิกฤติมีโอกาส (เสมอ) นับถือนักส รุทริภุภะ
136	THE POWER OF READING : "ส่งความสุข สร้างความสุข" เพื่อให้เกิด ๆ ได้เข้าถึงหนังสือมากขึ้น
138	GOOD STORY : จักรไชยเคิลที่แรกของโลก
142	ON THE MOVE
144	แพรวพยากรณ์
150	ใบสมัครสมาชิก
151	PRAEW WIN IT

GLOBAL PANDEMIC : COVID-19

สงครามโรค มนุษย์ vs ไวรัส

4	พลัฏไทยสู่วิกฤติ
14	นักรบเสื้อกาวน
26	นวัตกรรมสู่ศึกโควิด-19
32	COVID-19 : Around the World
44	Fashion & Beauty to Fight Against COVID-19
50	Lockdown Survival จะรอดอย่างไรเมื่อเจอกับวิกฤติโควิด-19
57	จดหมายถึงแพรว

ภาพ 12 ปี โครงการกำลังใจ

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี
กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา
 พระราชทานบ้านกึ่งวิถี...ปรับชีวิตก่อนคืนสู่สังคม

เรื่อง กิตาณัท สุตะเสนทา ภาพ กระทรวงยุติธรรม

ยุคสมัยนี้ หลักสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจพัฒนา และเติบโตอย่างรวดเร็วคือ การปรับตัวและ สืบเกตความต้องการของลูกค้า ยี่วเรียนรู้และ ปรับตัวได้เร็วเท่าไรก็ยิ่งได้เปรียบ คุณผู้อ่าน คิดเหมือนผมไหมครับ

แอปเปิ้ลลูกเดียว แต่หลากหลายความหมาย

คำว่า Apple ไม่ได้หมายถึงแค่ผลแอปเปิ้ลอย่างเดียว นะครับ แต่ยังรวมไปถึงสับปะรดที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า Pineapple หรือน้อยหน่าที่เรียกว่า Custard Apple หรือ Sugar Apple นอกจากนี้ยังมีชมพู่ที่รู้จักกันในชื่อ Rose Apple สุดท้ายก็คือพุทราที่เรียกว่า Monkey Apple ส่วนสำนวนที่ เกี่ยวข้องกับแอปเปิ้ลก็มีหลากหลาย เช่น Apple to Apple หมายถึง สิ่งของที่เหมือนกัน ส่วน It's apples and oranges. ต้องการ บอกว่า ของบางอย่างเปรียบเทียบกันไม่ได้ รวมไปถึงสุภาษิต ไทยอย่างลูกไม่ยอมหลนไม่ไกลต้น ในภาษาอังกฤษก็มีกล่าวไว้ ว่า Apple never falls far from the tree. ครับ

ในแง่ธุรกิจ รูปแอปเปิ้ลกลายมาเป็นโลโก้ให้ธุรกิจยักษ์ใหญ่ของสตีฟ จ๊อบส์ มีข้อมูลหลากหลายระบุว่าทำไมเขาจึง นำแอปเปิ้ลมาเป็นโลโก้ มีตั้งแต่สตีฟ จ๊อบส์ ชอบกินผลไม้มาก โดยเฉพาะแอปเปิ้ล ไปจนถึงเขามีความเชื่อว่าแอปเปิ้ลคือผลไม้ ของความรู้และเป็นพลังด้านปัญญาครับ

ก่อนมาเป็นบัตร American Express

ผมเชื่อว่าหลายคนคงรู้จัก American Express บัตร เครดิตที่มีชื่อเสียงที่สุดในหนึ่งของโลกนะครับ แต่รู้ไหมว่า ก่อน ที่มีชื่อเสียงอย่างทุกวันนี้ เคยทำธุรกิจอะไร

ย้อนกลับไปปี 1850 American Express เป็นบริษัท ขนส่งครับ ลูกค้านำสำคัญคือธนาคาร โดยบริษัทนี้รับขนส่ง เงินสดด้วยรถม้า แต่ต่อมาเมื่อเกิดระบบธนาคารนี้ ธุรกิจขนส่ง อย่าง American Express ได้รับผลกระทบ จึงหันมาทำธุรกิจ ธนาคารเสียเอง แต่สุดท้ายก็ไม่เวิร์คครับ จึงหันมาทำเชค เดินทาง เพื่อให้ผู้ที่เดินทางไกลไม่ต้องพกเงินสดมาก ๆ และ จุดนี้เองที่ทำให้ธุรกิจด้านการเงินของเขาเริ่มต้นอย่างจริงจัง กระทั่งเกิดเป็นธุรกิจบัตรเครดิตเมื่อปี 1919 นั่นเอง

ในยุคที่การทำธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบที่ไม่เหมือนเดิม เราไม่สามารถทำสิ่งที่ตัวเองถนัดอย่างเดียว แต่ควรใช้สิ่งที่ถนัด มาต่อยอดไปด้านอื่น ๆ เช่น ธุรกิจอาลีบาบาที่หันมาทำเรื่อง ธนาคาร MYbank เชื่อไหมครับว่า แจ็ค หม่า ปล่อยกู้โดยที่ไม่ มีพนักงานสินเชื่อเลยสักคน อัตราดอกเบี้ยของเขาจึงลดต่ำได้ถึง 1 เปอร์เซ็นต์ แม้โปรเจกต์นี้จะเกิดขึ้นเพียง 3 - 4 ปี แต่ได้ปล่อยกู้ ให้ธุรกิจขนาดเล็กไปแล้วกว่า 16 ล้านแห่ง นี่จึงเป็นตัวอย่าง ของการยอมปรับตัวในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ดีทีเดียวครับ

สังเกตความต้องการของลูกค้า

คุณผู้อ่านครับ เดี่ยวนี้ร้านขนมเบ๊องเขามีบริการแบบ แยกเครื่องแยกครีมนให้เราซื้อกลับไปทำเองที่บ้านได้แล้วนะ

คุณผู้อ่านสามารถติดตามสาระน่ารู้ได้ในรายการ
Dr. 1 : The Quiz และ Facebook นิติสารแพรว
ประจำวันอาทิตย์ เวลา 19.30 น.

ครับ เราจะใส่เครื่องเยาะหรือน้อยเท่าไรก็ได้ กระบวนการนี้ทำให้เห็นถึงการปรับตัวของผู้ประกอบการ ว่าขนมเบ๊องไม่จำเป็นต้องทนร้อน ๆ หนาว ๆ แต่ให้ลูกค้าทานตามสไตลความชอบได้

วิธีนี้เรียกว่า การพยายามเอาใจลูกค้า เป็นการศึกษาลักษณะทางความคิดและการบริโภค เมื่อ ผู้ผลิตเข้าใจถึงปัญหาและสิ่งที่ลูกค้าอยากได้จริง ๆ เช่น ลูกค้าบางคนอาจจะไม่ชอบครีมเยาะ แต่บางคนชอบให้ใส่เครื่องมาก ๆ ก็จะนำไปสู่หนทางที่สาม นั่นคือ การหาทางออกให้ลูกค้า อย่างกรณีขนมเบ๊องที่มีตัวเลือกให้ซื้อแยกเครื่องกลับไปทำเองที่บ้านได้เลย สะดวกทั้งผู้ขายและ ยังได้ใจลูกค้าด้วย การปรับปรุงเป็นธรรมชาติของธุรกิจอยู่แล้ว แต่การพัฒนาหรือการดีไซน์ ให้ประสบความสำเร็จทำได้ก็ต่อเมื่อคุณต้องเห็นการเปลี่ยนแปลง และต้องสังเกตความต้องการ ของลูกค้าตลอดเวลา

ยิ่งเข้าใจมาก ยิ่งเข้าถึงความสำเร็จได้ง่ายขึ้นครับ ☺

เรื่อง **ดร.สุวิทย์ พรหมสิทธิ์** ภาพ **วรสันต์**
สตัลิสต์ **up_kamphoo** สื่อ **HOSU.ATPD**

When Beauty is Canceled !

Work from home ปลอดภัยไกลไวรัส
แต่วิดีโอคอนเฟอเรนซ์ที่ ตีนกามาเต็ม
หมดโควิดแล้ว เราจะสวยเปลี่ยงกว่าเดิม

มาค่ะ มาอัพความสวย ตอบโจทย์ความต้องการของ
สาวๆ กัน ใส่จากริ้วรอยแถวหน้าผาก หว่างคิ้ว และหางตา
ใครมีริ้วรอยเร่เข้ามา หลังโควิด เราจะสามารถกลดเลือน
ริ้วรอยได้อย่างไร โดยไม่ต้องกังวลเรื่องการติดเชื้อ ก่อน
อื่นที่ที่สาวๆ ออกจากบ้านปุ๊บ อย่าลืมใส่มาสก์ปั๊บเลย
นะค่ะ จะช่วยป้องกันเชื้อโรคได้

ในส่วนของคลินิกเสริมความงาม ควรต้องยกระดับ
การป้องกันและการรักษาให้ห่างไกลไวรัส โดยแพทย์
ผิวหนังเองก็ต้องใส่น้ำกากอนามัย และใส่ face shield
มีการทำความสะอาดสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ด้วยน้ำยา
ฆ่าเชื้อระดับเดียวกับที่โรงพยาบาลใช้ มีการใช้เครื่องตรวจ
วัดอุณหภูมิบริเวณทางเข้าคลินิก รวมถึงมีเจลแอลกอฮอล์
ล้างมือสำหรับผู้มาใช้บริการด้วย

การใช้ชีวิตหลัง COVID-19

แม้ว่าการติดเชื้อได้แล้ว
แต่เราก็ควมต้องอยู่กับโควิด-19 อีกนานเป็นปี
หน้ากากและการล้างมือบ่อยๆ
จึงยังคงเป็น The Must
แต่สาวๆบางคนเริ่มมือลอก คัน
และมีผิวที่บวม คาง และรอบๆปาก!

First Things First!

ก่อนอื่นคุณสาว ๆ ควรศึกษาวิธีใส่หน้ากากและวิธีล้างมือให้ถูกต้องก่อนนะคะ โดยควรเลือกขนาดของหน้ากากให้เหมาะกับใบหน้า ถ้าเป็นหน้ากากผ้าต้องเลือกที่มีความกว้างปิดลงมาถึงปลายคางด้วย ก่อนใส่หน้ากากทุกครั้งล้างมือให้สะอาดด้วยน้ำและสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์ ใช้มือดึงเฉพาะสายคล้องหูคล้องเข้ากับหู หลีกเลี่ยงการจับบริเวณด้านนอกหน้ากาก เวลาถอดก็ดึงสายคล้องหูออก และล้างมือให้สะอาดหลังถอดหน้ากากทุกครั้ง

ใส่หน้ากากอย่างไรให้ปลอดภัย

การเลือกหน้ากากที่มีขนาดพอดีกับใบหน้าจะช่วยให้คุณสาว ๆ ไม่ต้องคอยเอามือไปจับหน้ากากยับไปมา เพราะการที่หน้ากากถูไปมากับผิวหนังอาจทำให้เกิดการระคายเคืองหรือกระตุ้นให้เกิดสิวได้ ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงการไปจับยับหน้ากากบ่อย ๆ ค่ะ

และเพื่อลดโอกาสการเกิดสิวลุดขึ้น ช่วงนี้สาว ๆ ควรงดการแต่งหน้า ทารองพื้นไปก่อน หรือแต่งเฉพาะเวลาจำเป็นจริงๆ เพราะหากไม่รองพื้นไปกดทับ น้ำมันจากต่อมไขมันใต้ผิวก็จะระบายได้ดีขึ้น ไม่เกิดการอุดตันค่ะ

นอกจากนี้ควรเปลี่ยนหน้ากากทุกวัน ถ้าใช้หน้ากากผ้าก็ต้องซักทำความสะอาดทุกวัน เพราะละอองฝอยจากน้ำลายของเราจะสะสมอยู่ที่ด้านในหน้ากาก หากไม่เปลี่ยนหรือทำความสะอาดหน้ากากให้ดีก็จะกลายเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคได้ และในตอนเย็นหรือค่ำ เมื่อถอดหน้ากากแล้ว ควรล้างทำความสะอาดผิวหนังด้วยน้ำและเจลล้างหน้าที่อ่อนโยนต่อผิวค่ะ

มือลอก ลาบอกเหตุ

อาการมือลอก มือแห้ง คัน เป็นผื่น เป็นสัญญาณบอกเหตุว่าผิวหนังไม่แข็งแรง ผิวแห้ง และเกิดการระคายเคือง เนื่องจากเราล้างมือบ่อย วิธีแก้ไขคือ หลังล้างมือด้วยสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์ ควรทาโลชั่นหรือมอยส์เจอไรเซอร์เพื่อให้ความชุ่มชื้นผิวมือ หากยังมีผื่นคันหรืออาการมือลอกอยู่ ควรปรึกษาแพทย์ผิวหนังเพื่อขอรับยาทากลุ่มสเตียรอยด์มาช่วยลดอาการอักเสบแสบคันได้ค่ะ

เลือกเจลแอลกอฮอล์ให้เหมาะสม

เจลแอลกอฮอล์ล้างมือที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อไวรัสต้องมีปริมาณความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ 70% หากต่ำกว่านี้จะไม่สามารถฆ่าเชื้อได้ แต่ถ้าเข้มข้นเกินไป เช่น 90% จะระเหยเร็ว ฆ่าเชื้อไม่ทัน จึงควรเลือกชนิดที่มีความเข้มข้นเหมาะสม และต้องเลือกยี่ห้อที่มีมาตรฐาน วิธีการล้างก็ต้องล้างให้ทั่ว 7 ขั้นตอนหรือประมาณ 20 วินาทีค่ะ 🧼

แพทย์หญิงฐาณิส ธรรมลิขิตกุล

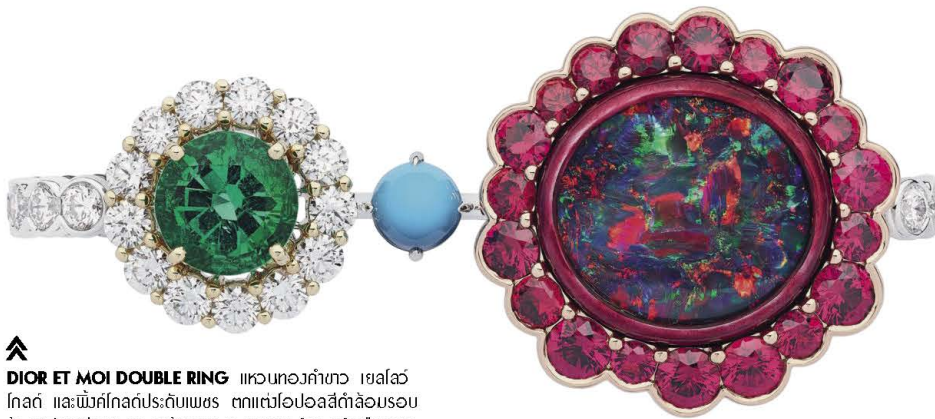
จบการศึกษาระดับ
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล
ได้ศึกษาต่อเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ
และสำเร็จเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ
เฉพาะทางโรคผิวหนัง
ผ่านการอบรมหลักสูตร
ด้านความงามต่างๆ
ทั้งในและต่างประเทศ

LOUIS VUITTON THE ART OF HYBRID MIXING

เรื่อง Lynlry

หลังจากที่ Archlight Sneaker ่อวดโฉมในฤดูกาล
สปริง/ซัมเมอร์ปี 2018 และได้ขึ้นแท่นเป็นส้นเกอร์สุดปัง
ขวัญใจสายแฟชั่น สำหรับปีนี้ดาวเด่นจะเป็นคู่ไหนไปไม่ได้
นอกจาก Swift Loafer และ LV Beaubourg
ที่หยิบงานดีไซน์ชีกเบจอร์มาผสมผสาน
จนเกิดเป็นอีกมิติใหม่ของรองเท้าสำหรับสาว ๆ

⤴
DIOR ET MOI DOUBLE RING แหวนทองคำขาว เซลฟวี่
โกดัก และเพิร์ตโกดักประดับเพชร ตกแต่งโอปอลสีตัดล้อมรอบ
ด้วยสปิเนลสีแดง มรกตล้อมเพชร และเทอร์ควอยซ์คัลลอนเบกา

⤴
DIOR ET MOI EMERALD RING
แหวนทองคำขาวและแพลทินัม
ประดับมรกตล้อมเพชรและเทอร์ควอยซ์ล้อมเพชร

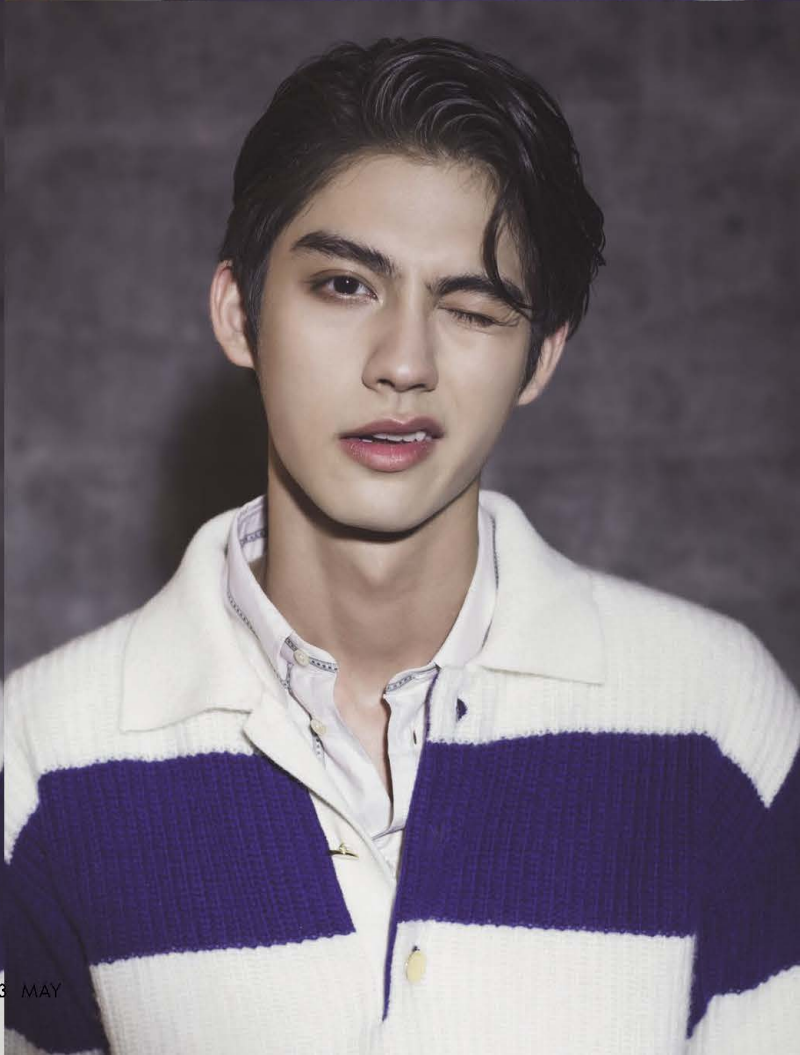
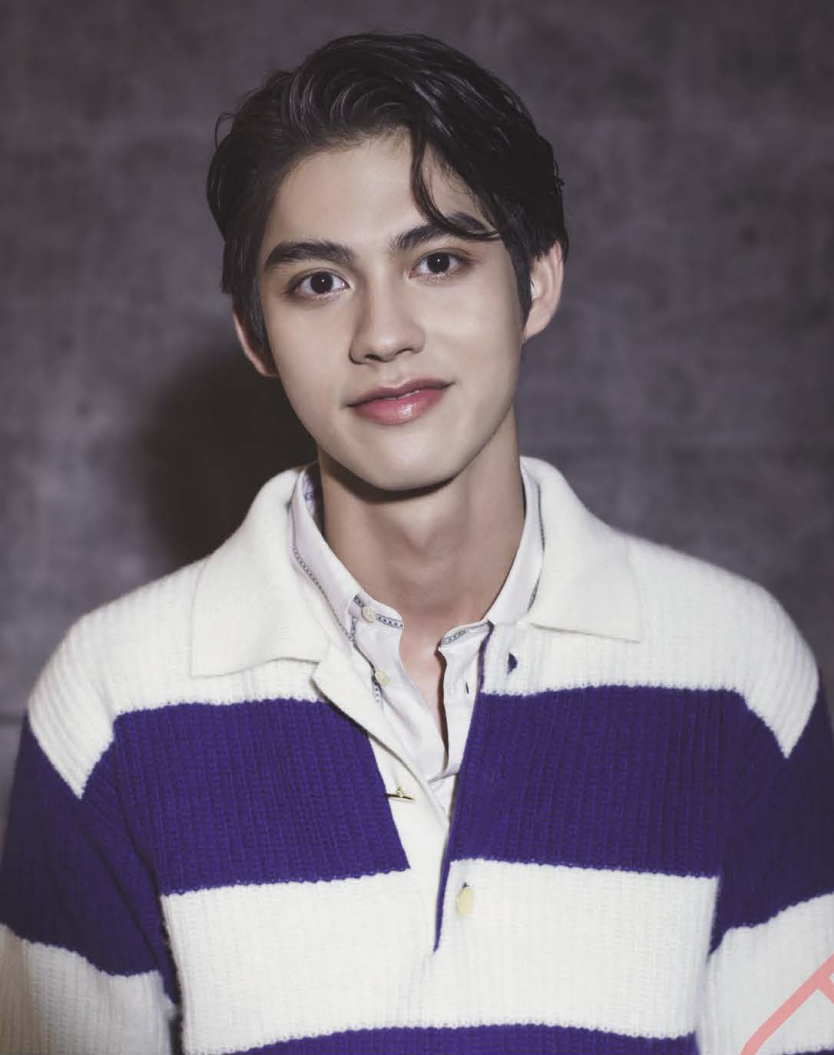
⤴
**DIOR ET MOI
PHALANX RING**
แหวนคู่ล้อมวงเชื่อมติดกัน
ประกอบด้วยแหวน
ทองคำขาวประดับ
เทอร์ควอยซ์ล้อมเพชร
และแหวนทองคำขาว
ประดับเพิร์คัลลอนเบกา
ล้อมมรกต

โลโก้ในภาพของ
Louis Vuitton

จึงอยากกลับไปเรียนอีกครั้ง เพราะภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเราพูดภาษาที่ 3 เพิ่มมาด้วยก็น่าจะดี เช่น ถ้ามีแฟน ๆ พูดภาษาจีนกับเรา แล้วสามารถพูดคุยโต้ตอบกับเขาด้วยตัวเอง ก็น่าจะเข้าใจกันได้ดีกว่า (ยิ้ม)

“ส่วนอีกภาษาที่อยากเรียนก็คือภาษาเกาหลี เพราะผมชอบฟังเพลงเกาหลี อยากร้องเพลงภาษาเกาหลีแบบรู้เรื่องและเข้าใจ”

เรื่องอะไรที่ปรารถนาที่สุด

“ตอบยากมากเลย น่าจะเล่นเกมพีฟ่า (เกมฟุตบอล) มั้ง ผมว่าผมเก่งนะ” (หัวเราะ)

แล้วอะไรที่มอดนิตเลย

“ไอ...เยอะมาก อย่างวาดรูปหรือลายมือผมที่แย่มาก ๆ ครับ ทุกวันนี้เวลาเขียนลายเซ็น แฟน ๆ ยังบอกว่าเป็นลายมือเด็ก (หัวเราะ) หรือการใช้ชีวิตที่ไม่เก่ง หลายอย่างเลยนะ ผมขี้ลืม ทำของหายบ่อย โทรศัพท์มือถือถื่นหายประจำทุกปี

“หรือบางคนชมว่าโบว์เล่นกีตาร์เก่งจัง ซึ่งความจริงเป็นเพราะผมเล่นดนตรีมาตั้งแต่เด็ก จริง ๆ แล้วควรเก่งกว่านี้อีก ผมไม่ได้เก่ง แต่ไม่ปิดกั้นตัวเอง ใครให้ลองอะไร ผมก็ลอง ถ้าชอบก็อาจจะทำได้ดีหน่อยเท่านั้นเอง”

บอกว่าเล่นดนตรีตั้งแต่เด็ก เล่นอะไรบ้างคะ

“กีตาร์ เบส กลอง คีย์บอร์ด เล่นได้หมดเลยครับ คือลงมือเปิดโรงเรียนสอนดนตรี แล้วบ้านอยู่ติดกัน ก็เริ่มเล่นดนตรีตั้งแต่จำความได้

“โดยเปลี่ยนเครื่องดนตรีไปเรื่อย ๆ อย่างถ้าดูอุปสมัยประถมที่ลงแข่งดนตรี ผมเล่นเบส พออยู่ ม.ต้นเล่นกีตาร์ ม.ปลายตีกลอง อยู่ที่ว่าในวงขาดตำแหน่งอะไร แต่จริง ๆ ผมชอบตีกลองที่สุดนะ ส่วนร้องเพลงเพิ่งหัดตอนอายุ 18 - 19 ช่วงเรียนมหาวิทยาลัย เพราะตอนเรียนวิชาดนตรีเพียบครับ แต่นักร้องไม่เยอะ” (หัวเราะ)

คิดว่าตัวเองเป็นหนุ่มฮือฮาไหม

“ไม่น่าจะครับ ผมเพื่อนน้อยด้วย เลยไม่รู้ว่ามีฮือฮาหรือเปล่า แล้วก็ไม่เคยมีใครมาจีบเลยนะ ตอน ม.ต้นเรียนชายล้วน พอ ม.ปลายก็มีใครมาจีบแต่ไหน ๆ ผมเป็นพวกเด็กหลังห้อง เอาแต่เตะฟุตบอลทั้งวัน กิจกรรมก็มีแค่งานกีฬาสี แล้วก็เล่นดนตรีตามงานนิดหน่อย อยู่แต่กับเพื่อนผู้ชาย ไม่มีเพื่อนผู้หญิงเลย บวกกับผมเป็นประเภทแอนตี้สังคมด้วยมั้ง คือมีท่าเพงเยอะกว่านี้มาก เพิ่งจะเริ่มเปิดตัวตัวเองมากขึ้น มีมนุษย์สัมพันธ์ดีขึ้นก็ตอนทำงานครับ ซึ่งก็ต้องปรับเรื่อย ๆ”

เตะฟุตบอลทุกวันนี่มีธรรมดาปะ

(หัวเราะ) “ผมเล่นมาตั้งแต่ประถมแล้วครับ ตอนนั้นอยู่นครปฐม ตกเย็นผมจะขี่มอเตอร์ไซด์ไปกับพี่สองคนเพื่อไปเตะฟุตบอลที่ลานวัดตั้งแต่ 4 โมงครึ่งถึง 6 โมงครึ่งทุกวัน จากนั้นก็จะขี่มอเตอร์ไซด์ไปอีกอำเภอใกล้ ๆ ประมาณ 7 - 8 กิโลเมตร เพื่อไปเตะฟุตบอลกับอีกกลุ่มหนึ่งตั้งแต่ทุ่มครึ่งถึงสามทุ่มครึ่ง รวมแล้วเตะฟุตบอลวันละ 5 ชั่วโมง สมัยเด็กผมจึงผอมลีนเลยนะ”

แล้วทุกวันนี้ยังเล่นฟุตบอลเป็นประจำอยู่ไหม

“ยังเล่นอยู่ครับ หลัก ๆ ก็ฟุตบอล ฟิตเนส กับตอมวย ซึ่งเพิ่งจะเริ่มตอมวยเมื่อ 2 - 3 ปีนี้เอง และด้วยการทำงานก็ทำให้ต้องดูแลตัวเอง จึงเพิ่มเรื่องฟิตเนสเข้ามา ส่วนผิวพรรณ ช่วงทำงานแรก ๆ ทาครีมบำรุงตลอดเลยนะ แต่มีช่วงหนึ่งไปทำรายการท่องเที่ยวแล้วรู้สึกตัวตัวเองเยอะไปหน่อย ต้องมานั่งทาครีมตลอดมันเครียดไป (หัวเราะ) ก็เลยปล่อย ๆ บ้าง เหลือแค่ทาครีมกันแดดพอ

“ส่วนการกิน ความที่อ้วนยากก็เลยไม่กังวล

เน้นแค่ไม่กินของมันและน้ำตาลเยอะเกินไป ส่วนเมนูโปรดที่กินได้ไม่เบื่อก็คือลูกชิ้นไก่กับไก่ทอดซอสเผ็ด แต่วันทำงานสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยก็คือกาแฟ เพราะปกติผมเป็นคนเฉื่อยมาก เรื่อย ๆ ซิล ๆ แต่เวลาทำงานจะเป็นแบบนั้นไม่ได้ จึงต้องดื่มกาแฟกระตุ้นหน่อย (หัวเราะ) อย่างวันปกติผมไม่พูดเยอะแบบนี้นะ ส่วนใหญ่จะนั่งเฉย ๆ ไม่คุยกับใครเลย”

นิยามตัวเองหน่อยค่ะ คิดว่า “โบว์” เป็นแบบไหนคะ

“ผมมีหลายด้านนะ (หยุดนึก) อย่างเวลาออกมาทำงาน ที่เห็นชัดเจนคือมีความจริงจัง แต่ส่วนตัวแล้วผมไม่ชอบคนเยอะ ๆ ชอบอยู่บ้านมากกว่า ซึ่งทุกคนจะรู้ว่าผมอยากกลับบ้านตลอดเวลา (หัวเราะ) และบางวันถ้าว่างก็อาจจะพูดน้อยมากหรือไม่พูดเลย แต่ถ้าวันไหนพลังงานเยอะก็พูดทั้งวัน คือแล้วแต่สถานการณ์ครับ และที่ชัดเจนสุดก็คงเป็นคนต้องการเหตุผล จะมองอะไรด้วยข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ผมจึงแทบไม่โกรธใครเลย”

แล้วเรื่องอะไรที่ทำให้โกรธได้

“สมัยเด็กอารมณ์ร้อนมาก ช่วง ม.ต้นคือเกรที่ที่สุดในชีวิตแล้ว ซกต้อยเยอะ แต่พอโตขึ้นผมแทบไม่โมโหเลยนะ บางคนอาจจะคิดว่าผมโมโหเพราะหน้าดูเหวี่ยง แต่จริง ๆ แค่หงุดหงิดนิดหน่อย

“ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องงาน เพราะเวลาทำงานบางครั้งเรารู้สึกว่าตั้งใจเตรียมตัวมาดี แล้วเจอบางอย่างที่ไม่เป็นไปตามที่คิด ก็อาจหงุดหงิดบ้าง เพราะเราอยากตั้งใจทำให้ดี แต่พอจบงานก็หายเลยนะ เพราะนิสัยส่วนตัวไม่ยึดติดอะไรกับใคร ใครจะเป็นอย่างไรก็เรื่องของเขา ไม่เกี่ยวกับเรา ก็เลยไม่ค่อยมองใครดีหรือไม่ดี ผมจะมองกลาง ๆ หมด”

เวลาเศร้าหรือเจอปัญหา มีวิธีการจัดการตัวเองอย่างไร

“ความที่ผมทำงานคนเดียวมาตั้งแต่เด็ก เวลาเกิดปัญหาจึงไม่ค่อยปรึกษา หรือระบายให้ใครฟัง ก็อยู่กับตัวเอง คิดแล้วก็ทำ ตีกีโอด ถ้าฟังก็เรียนรู้กันไป ผมเป็นอย่างนี้มาทั้งชีวิต ฟุ้งส่ายอย่างเดียว ไม่ถามใคร

“แต่มีใคร..หาแม่ บอกว่าคิดถึง เหนื่อย รักแม่ แบบไม่ได้อะไรเยอะ อาจเพราะผมรู้ว่าถึงเราอแงไปก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา จนบางครั้งทำอยู่ดีแหละ”

เห็นมุมมอง ๆ มาเยอะแล้ว อยากรู้ว่ามีเวอร์ชันละมุน ๆ บ้างไหม

“มีอยู่แล้ว...แต่ผมไม่ได้เป็นแบบนั้นกับทุกคน จะมีให้เฉพาะคนพิเศษอย่างแม่ ผมกอดหอมท่านตลอดนะ คือผมค่อนข้างห่วงความสำคัญ รู้สึกว่าถ้าให้อะไรพิเศษบ่อย ๆ แล้วจะหมดค่า จึงอยากเก็บไว้เฉพาะเวลาพิเศษ...ผมเป็นคนแบบนั้นนะ

“ผมอาจจะไม่ได้ดีกับทุกคน แต่ก็จะมีพื้นที่ที่ผมแคร์มาก ๆ อย่างครอบครัว เพื่อนสนิท คนพิเศษ ซึ่งมีไม่เยอะ และผมจะแคร์แค่นั้นที่ผมรัก จะไม่ได้เป็นคนที่เป็นเพื่อนจนแล้วต้องตามง้อ แต่จะง่าย ๆ และชัดเจน ถ้าอะไรที่ช่วยไม่ได้ก็ข้ามไป ถ้าช่วยได้ก็ทำเลย โดยไม่ได้หวังให้เขามาช่วยเรากลับ ไม่คิดเล็กคิดน้อย”

ถามเรื่องความรักกันบ้าง...สไลด์ลับสาวขอโบว์เป็นอย่างไร

“ผมชอบใช้เวลาอยู่ด้วยกันมากกว่า รู้สึกว่าโทรศัพท์คุยกันทั้งเดือนยังไม่เท่าเจอกันวันเดียว เวลาชอบใครก็อยากชวนเขาไปเที่ยว ไปทำกิจกรรมด้วยกัน อยากเห็นเขาในหลาย ๆ มุม แต่ไม่ได้เป็นสไลด์ชวนไปห้างดูหนังนะ เพราะนั่งดูหนังข้างกันก็ไม่ได้รู้จักกันเพิ่ม แต่ผมจะชวนไปปั่นจักรยาน ไปสวนสนุก ไปสวนสัตว์ จะได้มีกิจกรรม มีเรื่องคุยกัน (ยิ้ม)

หนังสือเล่มโปรดที่ “โบว์” อยากแชร์

“ผมอ่านหนังสือแทบทุกแนว มีที่ชอบหลายเล่มมาก แต่อยากแนะนำเรื่องเซเปียนส์ (Sapiens เขียนโดย ดร.ยูล์ ฟูฮาเก้ แฮอร์) เป็นหนังสือเกี่ยวกับวิวัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่เป็นลิง จนถึงว่าทำไมคนถึงครองโลกได้ รวมถึงความเชื่อ ศาสนา การปกครอง ประการทุกอย่างในมุมมองที่โบราณ ชวนอ่านง่าย ทำให้มุมมองในการมองโลกของผมเปลี่ยน ที่สำคัญทำให้เลิกกลัวผีไปเลย แบบว่าเปลี่ยนเป็นผีโบว์กรายครับ”

Happily Ever After

เรื่อง Tomalin

“นาตาลี & เกร็กพล” จากนี้และตลอดไป

อีกหนึ่งคู่รักมารารอนที่ถูกจับจ้องตัวแต่เริ่มคบกันว่า ความรักของสาวสวยสุดเพอร์เฟ็กต์อย่าง “นาตาลี - นัฏฐินี เรยรอนนท์” กับคาสโนวาข่าไม่ตาย “ฟลุค - เกร็กพล มัสยวานิช” จะไปได้ไกลแค่ไหน...

ถึงวันนี้ผ่านมากกว่าสิบปี ทั้งคู่พิสูจน์ให้เห็นว่า บางครั้งเรื่องบางเรื่องก็มีจังหวะและเวลาของมันเอง โดยเฉพาะความรัก

เพราะได้ผูกคูกับฟลุคและนาตาลีในวันที่เพิ่งผ่านพิธีแต่งงานแบบไทย และวันยกน้ำชามาได้ไม่นาน เรียกว่าความรักโรแมนติกจากงานแห่งความรัก ยืบอวลอยู่ในบรรยากาศแบบ...อ่านเองดีกว่าค่ะ

จำครั้งแรกที่เจอกับฟลุค:

ฟลุคตอบก่อน “ความจริงเรารู้จักกันมานานแล้ว อย่างผมก็รู้อยู่แล้วว่าคนนี่คือนาตาลี แต่ไม่เคยทำความรู้จักกันจริงๆ จำได้ว่าสมัยผมหยาใหม่ๆ ฟันซ์ (ชนมศ. มัสยวานิช) น้องสาวผม ซึ่งเป็นเพื่อนกับลิ จะชอบมาขายตลอดว่าเพื่อนคนนี้น่าคบมาก แต่เหมาะสมอย่างไรไม่รู้ เพราะไม่เคยเจอกัน

“กระทั่งวันหนึ่งบังเอิญได้ไปกินข้าวด้วยกันเป็นกลุ่ม ถือเป็นครั้งแรกที่ได้รู้จักและคุยกันจริงๆ แต่ตอนนั้นทั้งผมทั้งลิต่างก็มีแฟน จึงไม่ได้สานสัมพันธ์ต่อ แต่ถ้าถามว่าเจอกันครั้งแรกรู้สึกยังไง เขาก็สวยนะ

ระหว่างนี้ฝ่ายหญิงมีกระแสภายในกะ:

นาตาลีตอบพร้อมหัวเราะ “ทั้งระแคะทั้งระคายเต็มไปหมดเลย เริ่มจากที่จู่ๆ พี่ฟลุคขอให้แต่งตัวสวยในวันที่เรายังไม่ได้ระบุให้แต่ง คือปกติในทวีปเขาจะมีวันที่ให้เราแต่งตัวฟร้อมสวยๆ 2 วัน แต่วันนั้นพี่ฟลุคบอกให้เราใส่ชุดสวยทั้งกลุ่ม โดยให้เหตุผลว่าไม่เห็นต้องเหมือนคนอื่น หรือตอนนั้นลีไปดูแหวนบุลการีแบบที่พี่ฟลุคซื้อให้ เพราะบนเรือมีร้านบุลการีอยู่ ปรากฏว่าทุกคนห้ามไม่ให้ซื้อ บอกว่าไม่เหมาะ แล้วไหนจะพี่ฟลุคที่ลุกขึ้นมาจ้องเพลงรักอยู่ได้เป็นชั่วโมงๆ (หัวเราะ)

“ส่วนบัตรเลสเตอร์ที่คอยดูแลพวกเรา อะอะก็เข้ามาขอพบพี่ฟลุคตลอด โดยไม่ยอมบอกว่าเรื่องอะไร ซึ่งปกติฝากถามไว้ก็ได้ไง หรือจุดที่เขาจะขอแต่งงาน ก็เป็นจุดที่ลี้ภัยไปนั่งมาแล้วบอกเขาว่าพี่สวยจังเลย แล้วความที่เขาลงรายละเอียดมาก แผนการก็เลยไม่เห็นเนียน มีหลุดมาเรื่อยๆ ทำให้สงสัยมากกว่าต้องมีอะไรแน่ๆ ก็เลยเอ๊ะ...หรือว่าจะเร็วๆ นี้ แต่ใจลึบๆ ภาวนาว่าขอให้ไม่ใช่การขอแต่งงาน (หัวเราะ) คือลืชอบการเซอร์ไพรส์มาก แต่หมายถึงต้องเซอร์ไพรส์จริงๆ แบบไม่รู้อะไรเลย แต่เนี่ยเราสงสัยไปหมด รู้สึกว่าไม่อยากจะรู้เลย...”

พอถึงเวลาคุณเข้าขอแต่งงานจ๊วๆ เป็นอย่างไรละ:

ฟลุคแสร้งหมดเปลือก “สถานการณ์จริงคือทุกอย่างไม่เป็นใจเลย (หัวเราะ) เริ่มจากลมจะแรงไปไหน แรงจนต้องย้ายโต๊ะ นั่งไปลักพักแดดแรงไปอีก สองหน้าผมเต็มๆ ชนิดที่ถ่ายรูปมาหน้าต้องดำเน่ๆ ต้องย้ายโต๊ะอีกเป็นรอบที่สอง

ไหนจะชุดของลีที่โดนลมตีจนกระโปรงจะเปิดอยู่นั้นแหละ เขาก็ต้องขอไปเข้าห้องน้ำ เดี๋ยวก็ขอไปทำผม โกลาหลไปหมด คือต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้ากันตลอดเวลา”

นาตาลีแชร์บ้าง “คือวันนั้นลีเครียดและเหนื่อยมาก แม่ใจจะไม่อยากให้ใช้ แต่คิดว่าน่าจะใช่แน่ๆ แล้วตอนนั้นเราใส่กระโปรง พอโดนลมตีเยอะๆ ก็ไม่มั่นใจ จึงขอกลับไปที่ห้องเพื่อใส่กางเกงขาลั่นไว้ข้างใน เผื่อเขาขอแต่งงานขึ้นมาจริงๆ จะได้ไม่เป๋ และไหนๆ กลับเข้าห้องไปแล้วก็มัวผมใหม่ซะหน่อย เพราะลมพัดจนผมเสียทรงหมดแล้ว คือเขาจะขอจริงหรือเปล่าไม่รู้ แต่ฉันต้องพร้อมไว้ก่อน (หัวเราะ) ซึ่งสุดท้ายทุกอย่างก็เป็นไปตามที่เราคาดไว้อจจริงๆ พอไปนั่งตรงโซฟา จอภาพขึ้นปั๊บ เพลงมาปั๊บ ลีก็น้ำตาไหลเลย”

ความรู้สึกแรกที่เห็นภาพบนจอ...

นาตาลีตอบทันที “นั่นไง ใช้จริง ๆ ด้วย! ที่ร้องให้เร็วมากเพราะเครียดมานานมากกว่าใช้หรือไม่ใช้ (หัวเราะ) คือเรากดดัน แต่ต้องเก็บความสงสัยไว้คนเดียวมาตลอด ไม่กล้าถามใคร เพราะรู้ว่าถ้าเราถาม แผนเขาจะพังทั้งหมด แต่ถึงจะรู้แผนมาตลอด สิ่งที่เราเซอร์ไพรส์จริงๆ คือข้อความที่เขาเขียนขึ้นบนจอ อันนี้ซึ่งจอร์จให้ เราไม่คิดว่าเขาจะเขียนอะไรแบบนี้และนำไปขึ้นจอแบบนี้”

ข้อความที่ขึ้นจอเขียนว่า...

ฟลุคช่วยตอบ “จ๋าว่าๆ คือ นาตาลี เราเป็นแฟนกันมาเกือบ 10 ปีแล้วนะ

LIVING IN THE MUSEUM

ม.ล.อภิชาติ วุฒิชัย

ในย่านสุขุมวิทอันเป็นทำเลทองของเหล่าธุรกิจ การค้า รถราเล่นกันขวักไขว่จากแจ๊กอแจ๊ ย่อมมี บ้านมุมที่สามารถคว้าไว้ซึ่งความเรียบสงบของการเป็น บ้านพักอาศัย อย่างที่ดินขนาดหนึ่งไร่เศษแปลงนี้ มีประวัติและความพิเศษยาวนาน ด้วยเคยเป็นตำหนัก ของนาวาโท หม่อมเจ้าอุทัยเฉลิมลาภ วุฒิชัย และ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลฉัตร พระธิดา ในพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัคร-โยธิน พระราชโอรสพระองค์ที่ 38 ในพระบาท-สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5

ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัยของทายาทราชสกุลวุฒิชัยในลำดับถัดมา...

“คุณอาร์ต - ม.ล.อภิชาติ วุฒิชัย” หลานชายคนโตของนาวาโท หม่อมเจ้าอุทัยเฉลิมลาภ วุฒิชัย และพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า วิมลฉัตร เล่าให้เราฟังถึงที่มาของสถานที่ซึ่งปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย ของครอบครัว และเปิดพื้นที่บางส่วนให้บริการเป็นที่พักอาศัยของ ชาวต่างชาติที่มีจิตชอบความเรียบง่ายและสนใจวิถีชีวิตครอบครัวไทย เพราะเป็นการพักผ่อนหย่อนใจเหมือนกันกับเจ้าบ้านในชื่อ “Vimala Suites” และ “Vimala Residence”

เรื่อง ๙ สมชาย
ภาพ อธิศักดิ์ บุญประคอง,
วรสินต์ ทวีวรรณ:
สไตล์สตั up_kamphoo
แต่งหน้า วิภา สิวาภิบุร
IG : @fomm.bsc

“ส่วนรูปที่ใช้ตกแต่งห้องล้วนมีความเกี่ยวข้องกับราชสกุลอู่ดิชัย ราชสกุลฉัตรชัย และอีกหลายราชสกุลที่เกี่ยวกับครอบครัวเรา โดยมีนางเอกเป็นรูปของ ‘องค์ดี’ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลฉัตร ซึ่งเป็นทนายของผม แต่งงานกับท่านปู่ที่วังสะพานขาว ส่วนถ้วยโกโงสุมที่ใช้ในงานแต่งงานเก็บอยู่ในตู้ลิ้นชักข้างๆ” เขาเล่าพลางชี้ให้ดูตู้ลิ้นชักที่วางอยู่ใกล้ๆ

บ้าน = พิพิธภัณฑ์มีชีวิต

“สไตล์ที่ผมแต่งบ้าน หรือจะเรียกว่าเป็นคอนเซ็ปต์การแต่งบ้าน ผมก็อาจมีฉันทนากร หรือถ้าเรียกว่าเป็นแนวคิดการแต่งบ้านก็อาจเขากอีก เอาเป็นว่าตั้งแต่ผมลืมตาดูโลก ทุกอย่างที่ผมแวดล้อมล้วนเป็นของเก่าทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นบ้าน เติมนอน โต๊ะหัวเตียง กรอบรูป โคมไฟ ชั้นหนังสือ ตู้เสื้อผ้า ฯลฯ

“เราจึงแค่นำสิ่งที่มีอยู่มาใช้ ซึ่งเราอยากได้บ้านที่เป็นบ้าน นั่งตรงไหนก็ได้ ใช้ของทุกอย่างทุกอย่างได้ ไม่ว่าจะเป็นตะเกียงเก่าที่ร้อยปีก็เปิดได้ สิ่งที่ทำให้เกิดบรรยากาศคือไฟและเพลง คุณพ่อผมชอบฟังเพลง ได้ยินเพลงเมื่อไหร่

จะมีอารมณ์สุนทรีย์ในการจัดไฟ ผมเองก็คงซึมซับมา พอมีบ้านของตัวเอง ได้ยินเพลงเมื่อไหร่ ก็จะกระตุก มือจะขยับลุกขึ้นมาจัดบ้าน บวกกับผมอาจมีความคิดด้านศิลปะอยู่บ้างตามชื่อ รู้ว่าอยากให้อยู่ตรงไหน เป็นสัญชาตญาณของคนที่อยู่กับของเก่ามาตั้งแต่เกิด และต้องจับวางให้ใช้ได้กับยุคปัจจุบันด้วย เพื่อให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

“ผมคิดว่าทุกคนมีจิตของตัวเอง ซึ่งผมชอบความสบายๆ ตอนเป็นเด็กมีแต่ของเก่าทั้งหมด จะสังเกตว่าบ้านผมไม่มีการบูรณะหรือซ่อมแซมหรือเสริมอะไรที่ไม่จำเป็น เราใช้แต่สิ่งที่มีอยู่ ห้องไหนเป็นพื้นไม้ เราก็เดินสบายนิดหนึ่ง ตรงไหนเราไม่มีเงินหรืองบน้อยก็เป็นพื้นปูนขัดธรรมดา วางพรมหนึ่งผืนก็เดินเล่นได้ ผมนั่งไม่ต้องมีวอลล์เปเปอร์ แคว้งของที่มีอยู่ให้สยลงตัวก็พอ เรามีเท่านั้นก็ใช้เท่านั้นพอแล้วครับ

“อย่างห้องรับแขกส่วนตัวของผมที่ชั้นสองของบ้าน ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์ที่คุณปู่คุณย่าอดีตภรรยาให้มา แต่ก่อนท่านทำธุรกิจเกี่ยวกับไม้ที่สุโขทัย ท่านจึงออกแบบโซฟาเอง นั่งสบาย มีที่วางแขนเป็นลายกนก

“ในอนาคตถ้าลูกชายลูกสาวโต สิ่งที่เราครอบครัวยุค

Love Item

ถลิ้นวัน ใช้สำหรับใส่ของเล็กๆ น้อยๆ
สร้างตอนสมเด็จพระโกสอโศกมณเฑียร
กรุงรัตนโกสินทร์อายุครบ
100 ปี ที่พระบาทสมเด็จพระบรม-
สาทิสลักษณ์ของรัชกาลที่ 1-5

มูนันท์กาวาน
เล็ก ๆ ยอ
คุณอาร์ต

THE MASTERPIECES

เป็นที่รู้กันในหมู่นักสะสมว่า **คุณประไพสิทธิ์ ตันท์เกียร**

เป็นหนึ่งในคอลเลกเตอร์ที่มีขอมูลสะสมชิ้นเยี่ยม

อีกทั้งยังสะสมประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจในคุณค่าของงานฝีมือและศิลปะชิ้นครุมานาน โดยเขาได้ริเริ่มขอมูลชิ้นใดก็ตามที่สร้างขึ้นตามคติความเชื่อโบราณและราชประเพณีโดยช่างฝีมือคนไทย ขอมูลเหล่านั้นสมควรรักษาไว้เป็นสมบัติในแผ่นดินสืบไป เพราะมีเพียงคนไทยเท่านั้นที่จะเห็นคุณค่าและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย เช่นเดียวกับงานนาฬิกาเรือนพิเศษ 2 ชิ้นที่เขาครอบครอง และยอมเผยโฉมให้คนรุ่นหลังได้ชื่นชมผ่านสายตากับเลนส์กล้องของนิตยสาร *//* **เพราะ...**

เรื่อง **กัมกัม** ภาพ **อิทธิศักดิ์ บุญประสิทธิ์** ผู้ช่วยช่างภาพ **ณรงศักดิ์ บำรุงกิจ**

เขาไกรลาสจำลองสมัยรัชกาลที่ 5 อายุกว่า 100 ปี ขอมูลสำคัญใน “พระราชพิธีโสกันต์”

หนึ่งในพระราชพิธีที่มีความสำคัญของราชสำนักสยามนับตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาเรื่อยมาถึงกรุงรัตนโกสินทร์คือ “พระราชพิธีโสกันต์” (พิธีโกนจุก) ของเหล่าพระราชโอรสและพระราชธิดาที่มีพระอิสริยยศชั้นเจ้าฟ้าจนถึงชั้นพระองค์เจ้า หากเป็นลำดับยศชั้นหม่อมเจ้าในราชสกุลอื่นๆ จะใช้คำว่า “เกศากันต์” การโกนจุกเป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนจากวัยเด็กเป็นวัยรุ่น

ดังนั้นพระมหากษัตริย์แทบทุกรัชกาลจึงทรงให้ความสำคัญกับพระราชพิธีโสกันต์ โปรดเกล้าฯ ให้จัดการพระราชพิธีอย่างยิ่งใหญ่สมพระอิสริยยศและฐานันดรศักดิ์ของเจ้านายองค์น้อย และหนึ่งในสิ่งก่อสร้างที่สำคัญในพระราชพิธีนี้คือ “เขาไกรลาส” อันเป็นภูเขาศักดิ์สิทธิ์ในป่าหิมพานต์และเป็นสถิตของพระศิวะเทพเจ้าสูงสุดในศาสนาพราหมณ์ ซึ่งเชื่อกันว่าพระมหากษัตริย์ทรงเป็นเสมือนสมมุติเทพที่สถิตอยู่ ณ เขาไกรลาส การสร้างเขาไกรลาสจำลองขนาดใหญ่เพื่อใช้ในพระราชพิธีโสกันต์จึงเป็นนัยสำคัญที่บ่งบอกว่า บรรดาพระราชโอรสและพระราชธิดาทรงสืบเชื้อสายจากเทพเจ้า และยังทรงเป็นเชื้อสายแห่งสมมุติเทวราชเช่นกัน

นับตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 เรื่อยมา การสร้างเขาไกรลาสจำลองขนาดใหญ่เพื่อใช้ในพระราชพิธีโสกันต์มักเป็นโครงสร้างแบบชั่วคราว ไม่ถาวร เมื่อพระราชพิธีเสร็จสิ้นก็ทำการรื้อเขาไกรลาสออกจนมาถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงทรงให้สร้างเขาไกรลาสแบบถาวรในพระบรมมหาราชวังที่ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท เพื่อใช้ในพระราชพิธีโสกันต์ ซึ่งยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ แม้ว่าจะทรุดโทรมไปตามกาลเวลา ทว่างานนาฬิกาเรือนพิเศษของคุณประไพสิทธิ์ที่เราเอ่ยถึงนั้น ถ้าเรียกแบบสมัยใหม่คือ “โมเดลจำลองเขาไกรลาส” อายุกว่า 100 ปี สร้างขึ้นเลียนแบบเขาไกรลาสตามอย่างรัชกาลที่ 5 โดยการย่อส่วนลงมาให้มีขนาดเล็ก จัดแสดงใน

ตู้กระจกสี่เหลี่ยมบนฐานตั้งขาคู่เขียนลาย ซึ่งสภาพงานชิ้นนี้อ่อนแอถึงมือเขา วัสดุกว่า 90 เปอร์เซ็นต์เกือบจะหมดอายุและเสื่อมสภาพตามกาลเวลา ด้วยเหตุที่ใช้กระดาษดินเหนียวปั้น ผ่า และไม้ระก้าเป็นวัสดุหลักในการสร้าง จึงจำต้องบูรณะครั้งใหญ่

คุณประไพสิทธิ์เล่าถึงงานศิลปะชิ้นพิเศษนี้ว่า “ผ้ามุกดาตินเผาหักชำรุดบ้าง หลุดบ้าง พอได้มาผมก็อยากรักษาสีซ่อมแซมให้งามเหมือนเดิม เพราะเป็นงานศิลปะช่างหลวงของไทย ซึ่งผมเชื่อว่าในแผ่นดินนี้มีไม่กี่ชิ้น กว่าจะสร้างได้แบบนี้ไม่ใช่ง่าย ต้องใช้ความทุ่มเท ความประณีต และแรงงานเยอะมาก ผ้ามุกดาตินเผาเขียนสีแต่ละองค์ขนาดสูงเท่ากับเหรียญ 10 บาทในปัจจุบันเท่านั้น และแต่งองค์อย่างงดงามแบบในหลวง เขาไกรลาสจำลองชิ้นนี้เข้าใจว่าช่างหลวงเป็นผู้สร้างอย่างวิจิตรบรรจงด้วยฝีมือระดับบรมครูในสมัยรัชกาลที่ 5 และต่อมาเขาไกรลาสจำลองนี้ได้ตกเป็นของขุนนางชั้นสูงมากท่านหนึ่ง และครอบครัวของท่านก็เก็บรักษาไว้มากหลายสิบปี และผมมีบุญได้รู้จักสนิทสนมกับทายาทของท่านรวม 40 ปี ซึ่งท่านเห็นว่าผมรู้คุณค่าของสิ่งนี้ จึงเมตตาอมอบให้ผมมาเมื่อ 3 - 4 ปีที่แล้ว”

ลักษณะของงานชิ้นนี้ ภูเขาทำจากกระดาษปิดทับกันหลายชั้น (เพื่อให้เกิดความแข็งแรง) ลงบนโครงไม้ระก้าถากงานเปเปอร์มาเช่ และทำแบบให้ภูเขามีความสลับซับซ้อนลึกซึ้งตามจินตนาการของช่างโบราณ ไม้ระก้าซึ่งมีน้ำหนักเบาจึงนำมาใช้ทำวิมานสถิตและบุษบกบนยอดเขา เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหินใสบางสมมติประทับนั่งบนฐานชุกชีแก้วปิดทอง ลายผ้าทิพย์ที่ฐานชุกชีประดับอักษรพระนามย่อ “จปร” องค์พระประทับในบุษบกทรงรักปิดทอง มีผ้าแพรเงินแหวกลงรวบข้างเปิดให้เห็นองค์พระ แนวกำแพงและซุ้มประตูรอบบุษบกทำจากกระดาษหนาตอกลายเขียนลวดลายด้วยหมึกสีดำ ประกอบด้วยเครื่องสูงมีบังแทรก บังสุริย์ และพุ่มหางนกยูง มุมกำแพงทั้งสี่ทิศประดับด้วยฉัตรชุกชี 3 ชั้น โครงฉัตรทำด้วยไม้ มีผ้าระบายฉัตรเป็นผ้าแพรเงินแบบเดียวกับผ้า幔ในช่องบุษบกทั้ง 4 ช่อง

ชนักชูตา ชินการ ดุริยางค์โคราช สู่วัยระดับโลก

เรื่อง กิตานันท์ สุดสงวน ภาพ วรสันต์ ทวีวรรณ: ผู้ช่วยช่างภาพ ณรศักดิ์ บำรุงกิจ

ก้าวเข้าสู่ปีที่ 3 แล้วที่กลุ่มบริษัท King Power ภายใต้โครงการ “King Power Thai Power พลัคนไทย” ร่วมกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล จัดประกวดวงดุริยางค์เครื่องเป่านานาชาติแห่งประเทศไทย หรือ Thailand International Wind Symphony Competition (TIWSC) ซึ่งเป็นเวทีที่ส่งต่อความสำเร็จด้านดนตรีให้กับคนไทย พร้อมมอบโอกาสให้คนไทยที่มีความสามารถด้านดนตรีได้ก้าวไปสู่วัยระดับโลก ตามปณิธานที่ต้องการส่งเสริมศักยภาพของคนไทยให้ก้าวไกลสู่วัยโลกอย่างยั่งยืน

หนึ่งในความสำเร็จที่พิสูจน์ให้เห็นถึงพลังคนไทยที่ไม่แพ้ชาติใดในโลกคือ **อุ๊อ๊ิบ - ชนักชูตา ชินการ** นักดนตรีเครื่องเป่าปิโคโล (Piccolo) วัย 16 ปี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุรนารีวิทยา หนึ่งในสมาชิกของ Suranaree Girls Wind Symphony วงดุริยางค์เครื่องเป่าหญิงล้วนจากโรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ที่สามารถคว้า 4 รางวัลจากการแข่งขันดนตรีระดับโลก วงดุริยางค์เครื่องเป่าบรรเลงนานาชาติ ครั้งที่ 22 (22nd International Festival of Wind Orchestra Prague 2020) ณ กรุงปราก สาธารณรัฐเช็ก เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมามีวันนี้เธอกลับมาเป็นผู้ส่งต่อแรงบันดาลใจให้นักดนตรีชาวไทยที่มีความฝันและความเชื่อมั่นในพลังของคนไทย ได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับเธอและเพื่อนสมาชิกวง Suranaree Girls Wind Symphony ทั้ง 66 คน

ก่อนหน้านี้วง Suranaree Girls Wind Symphony เคยคว้ารางวัลชนะเลิศจากการประกวด Thailand International Wind Symphony Competition 2019 (TIWSC) เวทีที่สนับสนุนศักยภาพด้านดนตรีของคนไทยด้วยมาตรฐานการแข่งขันระดับโลก จัดขึ้นโดยกลุ่มบริษัท King Power ภายใต้โครงการ “King Power Thai Power พลัคนไทย” ร่วมกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

งานนี้ไม่มีคำว่า “ฟลุค” หรือ “โชคช่วย” แต่มาจากความรัก ความมุ่งมั่น การฝึกซ้อมอย่างหนัก อีกทั้งได้แรงสนับสนุนในการเปิดเวทีให้ได้แสดงศักยภาพ และนำพาไปจนถึงฝั่งฝันที่ตั้งใจ ซึ่งครั้งนี้อุ๊อ๊ิบ - ชนักชูตาอาสาเป็นตัวแทนเพื่อนๆ ในวงมาถ่ายทอดเรื่องราวจากจุดเริ่มต้น

“หนึ่งในนโยบายของโรงเรียนสุรนารีวิทยาคือ สนับสนุนนักเรียนที่สนใจด้านดนตรีค่ะ เวลานั้นอุ๊อ๊ิบเรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนประจำวงดนตรีของโรงเรียน แล้ว ครูจูน - อภิรุณี มีนาลัย ชวนให้มาร่วมวง Suranaree Girls Wind Symphony ตอนนั้นอุ๊อ๊ิบยังไม่รู้จักเครื่องดนตรีของวงดุริยางค์เลย บอกกับรุ่นพี่ที่สนิทกันเป็นสมาชิกในวงนี้ ชวนให้อยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีฟลูต พอได้เล่นแล้วชอบมาก รู้สึกว่ามันแตกต่างๆ ที่ทำให้เรียนรู้ได้ไม่สิ้นสุด

“วงของเราเป็นนักเรียนหญิงล้วนค่ะ มีตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมแล้วประมาณ 66 คน ทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์ และเสาร์ หลังเลิกเรียน เราจะเริ่มซ้อมดนตรีกันตั้งแต่ 16.45 น.

จนถึง 18.30 น. ไม่ได้มีการไปเรียนเพิ่มเติม ทุกคนตั้งใจและพยายามทำให้ดีในเวลาที่มีซ้อม ส่วนวันอังคารกับพฤหัสบดี ครูให้เป็นเวลาอิสระสำหรับทำกิจกรรมของตนเอง แรกๆ มีบ้างที่รู้สึกท้อ เพราะทั้งเล่นดนตรีและเรียนหนังสือ การบ้านก็มากขึ้น ต้องพยายามแบ่งเวลาให้ได้ จนทุกอย่างลงตัวทั้งดนตรีและการเรียน ด้วยคะแนนเฉลี่ยนี้ 3.75”

ผ่านไปเพียง 3 เดือน อุ๊อ๊ิบกับเพื่อนๆ ก็ได้มีโอกาสให้ไปเข้าร่วมแข่งขันในงานเทศกาลดนตรี Singapore International Band Festival 2018 (SIBF) ที่ประเทศสิงคโปร์

“ถือเป็นเวทีแรกในชีวิต คู่แข่งทั้ง 72 วงเก่งมาก พวกเราต้องฝึกซ้อมอย่างหนัก ตั้งใจทำสุดความสามารถ กระทั่งได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ระดับความสามารถเหรียญทองในรุ่น DIVISION 1 ซึ่งเป็นดิวิชั่นสูงสุดของนักเรียน ด้วยคะแนนสูงสุด 87.8 คะแนน”

หลังจากการแข่งขันรายการนั้น รุ่นพี่ที่เป็นนักดนตรีปิโคโล (คล้ายฟลูต แต่เล็กกว่าและเสียงสูงกว่า) เรียนจบไป ทำให้ตำแหน่งปิโคโลว่าง ครูจูนจึงชวนให้เธอลองเล่น

“ปิโคโลเล่นยากมากค่ะ ต้องอาศัยการบังคับลม ที่สำคัญคือไม่มีรุ่นพี่มาคอยช่วยสอนช่วยแนะ ต้องฝึกฝนและพัฒนาทักษะการเล่นด้วยตัวเอง ทำให้รู้สึกท้อมาก ถึงขั้นเคยคิดจะลาออกจากวง ครูจูนต้องเตือนสติให้ลองมองย้อนกลับไปในวันแรกที่เล่นฟลูตไม่เป็นเลย การเริ่มเล่นปิโคโลก็คล้ายตอนนั้น ซึ่งสุดท้ายเมื่อใช้ความพยายามเต็มที่ก็สามารถเล่นได้ค่ะ” (ยิ้ม)

แล้วบททดสอบครั้งสำคัญก็มาถึง กับการแข่งขันวงดุริยางค์เครื่องเป่านานาชาติแห่งประเทศไทย 2562 หรือ Thailand International Wind Symphony Competition 2019 (TIWSC) ซึ่งถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว จัดโดยกลุ่มบริษัท King Power ภายใต้โครงการ “King Power Thai Power พลัคนไทย”

“อุ๊อ๊ิบรู้สึกว่าการนี้ยากกว่าทุกเวทีที่เคยประกวดมา เพราะเป็นเวทีที่มีมาตรฐานไม่ต่างจากเวทีระดับโลก โดยเปิดรับสมัครทั้งวงของประเทศไทยและจากประเทศต่างๆ รวม 30 วง โดยให้ส่งคลิปวิดีโอการแสดงของวงมาเพื่อคัดให้เหลือ 10 วง แล้วค่อยเดินทางมาเล่นสดบนเวทีที่มีหัตถศิลป์อาคารมหาวิทยาลัยมหิดล ดินแดนมาก กลัวว่าตัวเองจะทำพลาด แต่ที่สุดท้ายเราก็ชนะอีกครั้ง (ยิ้ม)

นพพร ครีวหนึ่ง

"โคมาชีวิต"

ในวิกฤติมีโอกาส (เสมอ)

นันทน์นภัส รุ่งหิรัญทรัพย์

เรื่อง รศนา สุวรรณะชก ภาพ อธิศักดิ์ บุญปราศกัย